

אבני החן של ירושלים

130 סרטים בתשעה וחצי ימים. לאוהביי-קולנוע זה נשמע כמו צרות בגן-עדן. יותר מדי פיתויים, וקשה לדעת על מה לוותר. בפסטיבל הקולנוע השישי יהיה הפעם קולנוע מכל הסוגים: רסטורציות מפוארות באריות הסינמטק הצרפתי; סרטים שיופצו בישראל, אבל שקשה להתאפק מלרוץ ולראותם מיד, כי יש ביניהם כמה שמות גדולים: סרטים של צעירים ממיטב הכשרונות בעולם; סרטים מארצות שאת הקולנוע שלהם לא היכרנו. הצעת-ייעוץ: לקחת בחשבון שכפסטיבל תמיד מפסידים דבר-מה, ואי-אפשר לעכל כל מה שהעניינים רואות. אבל ממה בכל זאת כדאי לנגוס, כדי ללכת על בטוח? — מהרטורוספקטיבה של בילי ויילדר. ועוד משהו: הסרטים המובאים כזה הם הפנינים, לטעמה של החותמת על שורות אלו.

עדנה סינרן

שילטון סולבסקי

מתגליות הגלאסנוסט המדהימות ביותר: סיפורו של הגולאג הראשון הגדול ביותר בברית-המועצות. במרכז הסרט מינזר, שהיה כבר כלא בימיו של איבן האיום, הפך למחנה בתקופת לנין ושוכן-לל על-ידי סטאלין. כתוצאה מעבודת תחקיר עצומה שעשתה מארינה גולדוב-

סקאיה לומדים על מימדיו המיפלצתיים של המחנה כשהפך למוסד בעל ישות עצמאית. (ברית-המועצות)

מצילה יקובה

יורם ברינק השכיל לעשות בחומר שימוש לא-שיגרתי בהחלט. הוא מספר על אלמנה הולנדית שהסתירה מישפחה שלמה בעליית-הגג, בשואה, ומהיותה קלוויניסטית אדוקה עשתה עבודת-הצלה כדבר המתחייב ישירות מאמונה דתית. הבימאי משחזר את ההצלה, כש-

הוא נותן לבניה של יקובה, "לשחק" את הניצולים, דבר שמעניק לסרט גוון סורי-אליסטי מרתק ביותר. (הולנד-ישראל)

עשרת הדיברות

המיבצע המרתק ביותר של אחד הבימאים המעניינים ביותר באירופה - כז' ש'טוף קישלובסקי. סרט קצר על אהבה (שיופץ מיסחרית בישראל) ועוד שלוש דיברות מעובדות בצורה חופשית, שנעשו במקור לטלוויזיה, אבל חושבים על הצגתם באולם קולנוע משום איכותם ה-

מדהימה והתאמתם למסך הגדול בסינר-נון ובשימוש בשפה הקולנועית. חיסכון במילים וביטוי חזותי עשיר. (פולין)

השיבה לחיים

סיפור ממילחמת מוקלנד. טוראי נעדר אחרי שביצע מעשי-גבורה. הוא שב וטוען שאיבד את זכרונו. למעשה אלה בהלם קרב, אבל חבריו מאשימים אותו כי רסק, והגיבור הופך למוקצה מחמת מיאוס. הבימאי מול גרינגראס אינו חס על הבריטים בעיקר במישור הצבאי. ל-

דעתו הערכים כרוח יחידה וגאוות הצבא, הם התולעת המכרסמת באדם בעל המצפון. תגלית: דייויד תוליס. (אנגליה)

השתיין הקדוש

אריה הזהב של פסטיבל ונציה. הבימאי ארמנו אולמי, מתבסס על סיפורו של ג'וזף רוט, המספר על כורה פחם מי שלזיה, החי כיחפן מרושש ושיכור בפאריס. יום אחד הוא פוגש שיש תמהוני, הדוחף לו כסף. מיום זה ואילך מתהפך מזלזל של היחפן, אך לעולם אינו מצליח

להחזיר את חובו. הסרט חדור מיסתירה קתולית עם הפתעה בדמות השחקן הראשי - אוטור האואר. (איטליה)

העסקים של המלט

משהו רקוב בממלכת פינלנד, קובע הבימאי אקי קואריסקי בסרטיו, כש-הוא מתבסס על תרגום חופשי של המחזה השיקספירי הקלאסי, מעתיק הבנימאי את העלילה לעולם-העסקים הפיני. אנשים מושחתים, אנוכיים, האוכלים זה את זה בלי כל נקיפות-מצפון. כדאי

לעקוב אחרי יצירתו של בימאי זה, ואחרי סגנונו, שבדרך-כלל חוסך במילים, סאטירי, מבריק, מסוגנן. (פינלנד)

נופים בערפל

גם זה סרט חדור במיסטיקה דתית של בימאי שאינו דתי. תיאור אנגלופו-לוס. שני ילדים נוסעים ברכבת בעיקר בות אביהם שנעלם בגרמניה. הנסיעה הופכת למסע-חיפוש אחרי דמות האב, שהוא גם מסע-חיפוש אחרי האמונה, כשהילדה מספרת לאחיה כל העת את

סיפור בראשית. בהשמטת הפסוק "ויהי אור". יוון עגומה; שחקנים מחפשים תיאטרון ואנשים מחפשים בית. (יוון)

סרט ללא שם

שוב סרט של בימאי העתיד להתארח בירושלים, גיבוריו הם קורבנות השינוי, בין סרבים לאלבנים בחבל הארץ הנקרא קוסובו. בתוך ניסיון לעשות סרט על גורלם של שני אוהבים, מעין רומיאו ויוליה, מתאר הבימאי סרד'ג'אן קרנטוביץ גם את תלאתיו של בימאי,

הרוצה לעשות סרט בלי להיכנע לשיטה ואת ההבדלים בין תעודה לדמיון. מרתק. (יוגוסלביה)

המולה הזעם

התפוז המכאני בפאריס. סרטו הראשון של הבימאי הצרפתי ז'אן קלוד ברי-סו, שיגיע לפסטיבל כאורח, הסרט כו-אב. מפתיע למצוינות וצורב חליפות. סרט פור על ידידות בין שני נערים החיים בשכונת עוני פאריסאית טיפוסית, אביו של אחד מהם הוא איש אלים ודוחה,

המשתולל כל אימת שכלי-נשק מופקד בידיו. המישחק, לא רק של ברונז קרמר האב, ושל הצעירים, מצוינו. (צרפת)

סיפורים מאמריקה

הבימאית שאנטל אקרמן, שהבטיחה לבוא לירושלים, מתמודדת עם חומר יהודי שביהודי: הסרט מתואר בצורת מכתבים של אנשים הנאחזים בפיסת ההומור האחרונה, כדי לחיות ולהשתתף עם החיים בארץ החדשה אחרי מלחמת-העולם השנייה. בסיגנון כמו דוקומנטרי,

והעיקר, משוחררת לחלוטין מן התסביך שלא להיראות יותר מדי יהודיה, מגישה שאנטל סרט מרגש. (בלגיה-צרפת)

המאה ה-20 שלי

גם זה סרט ראשון, של אילדינו איינ-די, שגם היא תתארח בפסטיבל. על שתי תאומות שנולדו על סף המאה ה-20, וגורלן שלח אותן כל אחת לקצה אחר של העולם, הן מייצגות שני צדדים של האשה הנצחית. השחקנית בסרט, מריה סגדה, משרה על הסרט כולו אווירה של

קצפת וינאית. שימוש נאה בשחור-לבן והרבה נוסטלגיה לרומנטיקה של תחילת המאה. (הונגריה)